

Teza: umorzenie postępowania dyscyplinarnego.

Nie może być pociągnięta do odpowiedzialności dyscyplinarnej osoba skreślona z listy radców prawnych. Jeżeli skreślenie nastąpiło w trakcie trwania postępowania dyscyplinarnego, postępowanie to podlega umorzeniu.

Sygn. akt WO-172/18

POSTANOWIENIE
z dnia 27 sierpnia 2019 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący SWSD Krzysztof Górecki

Sędziowie SWSD Anna Kozłowska, SWSD Robert Staszewski /sprawozdawca/

Protokolant Piotr Olszewski

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego r. pr. Krzysztofa Bodio

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2019 r. oraz 27 sierpnia 2019 r. w Warszawie na rozprawie sprawy radcy prawnego B. M. (M.) obwinionego o to, że:

1.

w dniu 11 kwietnia 2015 r., tj. w dniu kontroli przeprowadzonej przez funkcjonariuszy celnych w lokalu „ETOTO Zakłady Bukmacherskie”, zlokalizowanym przy ul. (...) w Krakowie, urządził i prowadził gry na dwóch automatach do gier o nazwie Hot Spot bez numerów, Hot Spot Plain bez numerów oraz B&J również bez numerów z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 oraz art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 471 ze zm.) za co został skazany prawomocnym Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy z dnia 24 lipca 2017 r., sygn. akt II K 581/17/K za przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s., a dopuszczając się tego czynu naruszył godność zawodu i obowiązek działania przez radcę prawnego zgodnie z prawem, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

2.

nie współdziałał w sposób należyty z organami samorządu radcowskiego, gdyż w dniu 30 sierpnia 2018 r. będąc wezwany przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Krakowie do osobistego stawiennictwa celem złożenia wyjaśnień jako obwiniony w sprawie R 38/17, nie stawiał się na to wezwanie i nie usprawiedliwił w sposób należyty swojego niestawiennictwa, tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

na skutek odwołania obwinionego radcy prawnego B. M. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Krakowie z dnia 15 października 2018 r., wydanego w sprawie sygn. akt OSD/KR 27/18,

orzeka:

I. umarza postępowanie,

II. kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w zryczałtowanej wysokości 1.200,00 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście złotych) obciążyć Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie.

Uzasadnienie

Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie, wnioskiem z dnia 14 września 2018 r., wystąpił o ukaranie radcy prawnego B. M. (M.), obwinionego o to, że w dniu 11 kwietnia 2015 r., tj. w dniu kontroli przeprowadzonej przez funkcjonariuszy celnych w lokalu „ETOTO Zakłady Bukmacherskie”, zlokalizowanym przy ul. (...) w Krakowie, urządził i prowadził gry na dwóch automatach do gier o nazwie Hot Spot bez numerów, Hot Spot Plain bez numerów oraz B&J również bez numerów z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 oraz art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 471 ze zm.) za co został skazany prawomocnym Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy z dnia 24 lipca 2017 r., sygn. akt II K 581/17/K za przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks, a dopuszczając się tego czynu naruszył godność zawodu i obowiązek działania przez radcę prawnego zgodnie z prawem, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W drugim punkcie wniosku o ukaranie Rzecznik Dyscyplinarny zarzucił radcy prawnemu, że nie współdziałał w sposób należyty z organami samorządu radcowskiego, gdyż w dniu 30 sierpnia 2018 r. będąc wezwany przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Krakowie do osobistego stawienia celem złożenia wyjaśnień jako obwiniony w sprawie R 38/17, nie stawiał się na to wezwanie i nie usprawiedliwił w sposób należyty swojego niestawienia, tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Orzeczeniem z dnia 15 października 2018 r., Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Krakowie, uznał obwinionego winnym obu zarzucanych czynów i za pierwszy z nich na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 65 (1) ust. 1 ustawy o radcach prawnych wymierzył obwinionemu karę pozbawienia prawa do wykonywania zawodu. Za drugi czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 65 (1) ust. 1 ustawy o radcach prawnych wymierzył obwinionemu karę pieniężną w wysokości 6.000 zł. Na podstawie art. 65 (1) ust. 1 i 2 pkt 3 i 5 ustawy o radcach prawnych, wymierzył obwinionemu karę łączną pozbawienia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego oraz karę pieniężną w wysokości 6.000 zł. Nadto, na podstawie art. 70 (6) ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych oraz uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Izby Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r., określił zryczałtowane koszty postępowania dyscyplinarnego na kwotę 2.000 zł, obciążając obwinionego obowiązkiem ich zapłaty.

Od ww. orzeczenia odwołanie (pismem z dnia 13 listopada 2018 r.) wniósł obwiniony, zaskarżając przedmiotowe orzeczenie w całości, na korzyść obwinionego, zarzucając mu, w zakresie pierwszego z zarzutów, obrazę przepisów postępowania karnego a w szczególności art. 4, art. 7 i art. 410 kpk w związku z art. 74 (1) ustawy o radcach prawnych, skutkującą dowolną i swobodną oceną zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, poprzez uznanie, że prawomocny skazujący wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie z dnia 24.07.2017 r., wydany w sprawie sygn. akt II K 581/17/K, potwierdza winę umyślną obwinionego choćby w zamiarze ewentualnym w popełnieniu zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego a tym samym, spełnienie przesłanki naruszenia godności zawodu i obowiązek działania przez radcę prawnego zgodnie z prawem oraz nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść obwinionego podczas gdy całościowa analiza zabranych w toku postępowania dowodów świadczy o braku winy a w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia poprzez przyjęcie, że prawomocne skazanie obwinionego wyrokiem Sądu Rejonowego w sprawie karnej, przesądza o naruszeniu przez obwinionego godności zawodu i obowiązku działania radcy prawnego zgodnie z prawem.

W zakresie zarzutów odwołania, dot. drugiego z zarzucanych obwinionemu czynów, radca prawny, wskazując na obrazę art. 4, art. 7 i art. 410 kpk w zw. z art. 74 (1) ustawy o radcach prawnych, zarzucił swobodną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz uznanie wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego, poprzez uznanie, że materiał dowodowy daje podstawy do uznania obwinionego winnym popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na niewspółdziałaniu z organami samorządu radcowskiego w sytuacji gdy obwiniony podejmował starania w celu współdziałania z tymi organami.

Niezależnie od ww. zarzutów, obwiniony wskazał również na obrazę przepisów prawa procesowego, tj. art. 5 § 1 i 2 w zw. z art. 366 § 1 kpk w zw. z art. 74 (1) ustawy o radcach prawnych poprzez uznanie obwinionego za winnego podczas gdy jego wina nie została udowodniona w toku przeprowadzonego postępowania dowodowego. Nadto z

ostrożności procesowej, obwiniony zarzucił przedmiotowemu rozstrzygnięciu rażąca niewspółmierność orzeczonej kary w stosunku do stopnia zawinienia oraz relacji do celów jakie kara powinna spełnić w zakresie prewencji szczególnej i społecznego oddziaływania.

Obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie od zarzutów, ewentualnie o uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, ewentualnie orzeczenie łagodniejszej kary i nieorzeczenie kary pozbawienia prawa wykonywania zawodu radcy prawnego.

Podczas rozprawy w dniu 28 stycznia 2019 r., celem uzupełnienia postępowania dowodowego o okoliczności popełnienia przez obwinionego pierwszego z zarzucanych czynów, WSD odroczył rozpoznanie sprawy i wystąpił z wnioskiem do Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy, II Wydział Kamy o przesłanie odpisu uzasadnienia wyroku z dnia 24 lipca 2017 r., wydanego w sprawie, sygn. akt. II K 581/17/K oraz odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie, IV Wydział Odwoławczy z dnia 09 lutego 2018 r., wydanego w sprawie IV Ka 1332/17. W związku ze złożonymi wnioskami, do akt niniejszego postępowania wpłynęły akta postępowania karnego obu instancji, które stały się przedmiotem analizy WSD.

W dniu 19 czerwca 2019 r. do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego wypłynęło zarządzenie Dziekana Rady OIRP w Krakowie Nr 1/X/2019 z dnia 20 maja 2019 r., informujące, że 7 maja 2019 r. uprawomocniło się orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy OIRP w Krakowie, sygn. akt. OSD/KR 2/2019, którym orzeczono wobec r. pr. B. M., nr wpisu KR - (...), karę pozbawienia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego, w efekcie czego został on skreślony z listy radców prawnych z dniem 7 maja 2019 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny, zważył co następuje.

W efekcie skreślenia obwinionego z listy radców prawnych, niezależnie od zarzutów odwołania, WSD zobowiązany był do umorzenia postępowania dyscyplinarnego w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych odpowiedzialności dyscyplinarnej podlegają jedynie radcowie prawni i aplikanci radcowscy. Jest to naturalną konsekwencją założenia, iż organy o charakterze korporacyjnym, jakimi są Okręgowy i Wyższy Sąd Dyscyplinarny, nie mogą orzekać w sprawach podmiotów nie będących członkami korporacji. Nie może być zatem pociągnięta do odpowiedzialności dyscyplinarnej przed wskazanymi wyżej organami korporacyjnymi samorządu radcowskiego osoba skreślona z listy radców prawnych (por. Z. Klatka: Ustawa o radcach prawnych. Komentarz, Wyd. C.H. Beck, Warszawa 1999, s. 356)

O kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym orzeczono w oparciu o przepis 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych.